

FAKR-EL-DIN FARISI (FRANCESC D'ASSÍS I EL DOMUND)

Diumenge passat, 19 d'octubre, celebràvem el DOMUND, el Diumenge Mundial de la Propagació de la Fe; aquest any amb el lema Missioners d'Esperança. "Ajudeu-nos a mantenir encesa la flama de l'esperança", pregàvem en l'eucaristia. El Domund de cada any, ens brinda una bona ocasió per a penetrar en la visió sant-franciscana de missió: *"Els frares que vagin entre sarraïns o altres infidels, poden actuar espiritualment entre ells de dues maneres. Una manera és que no moguin litigis ni disputes, ans estiguin sotmesos a tota humana criatura per Déu, i confessin que són cristians. Una altra manera és que si veien que era del grat de Déu, anunciïn la paraula de Déu..."* (Regla i Vida, 16).

El Domund ens invita a mirar més enllà de les nostres empobrides comunitats europees i ens repeteix una i altra vegada que ens fem ben nostres els anhels, projectes i iniciatives de les esglésies joves. Això ha estat sempre així, però els contextos de la nostra societat avui són ben diferents dels d'anys enrera.

El Domund ens proposa que esdevinguem missioners en una societat plena a vessar de valors humans, però sovint aliena a la fe cristiana. I al seu costat, de saber conviure en el dia a dia, amb persones que professen altres religions, principalment, musulmans, hindús o budistes, i que potser viuen a la nostra mateixa escala o que atenen botigues o restaurants en cada cantonada del nostre barri.

Les paraules de Francesc que han encapçalat aquest escrit responen a quatre experiències fa-

llides viscudes pels mateixos frares. El grup de germans enviats a Tuníssia, foren obligats a retornar pels mateixos cristians del país que no volien maldecaps amb els musulmans. Els cinc que aconseguiren arribar al Marroc, superades moltes peripècies a Sevilla, es dedicaren a menysprear tot d'una el culte islàmic i la persona de Mahoma. Naturalment, acabaren decapitats. La missió de Síria començà amb bons resultats a les zones controlades pels croats, però canvià quan intentaren apropar-se als musulmans. En canvi, en el viatge del mateix Francesc a l'Orient i la visita al Soldà, testimonien els historiadors cristians i musulmans que la gent s'escoltava de bon grat el sant, conegut pels cronistes àrabs amb el nom de Fakr-el-Din Farisi, (deformació de Francesco d'Assisi), mentre parlava de Jesús i dels evangelis, però així que els seus companys posaven en dubte les ensenyances de Mahoma, eren empresonats i torturats. Exactament igual que hauríem fet els cristians d'aleshores si un grup de missioners musulmans vinguts a casa nostra, haguessin gosat menysprear els ensenyaments de Jesús.

Quan el 1221, Francesc escriu la Regla per als frares, parteix d'aquestes experiències i proposa dos temps en la metodologia missionera dels germans: En primer lloc, "viure espiritualment entre els no cristians", és a dir, ser testimonis de la fe en Crist; no provocar disputes amb ells, no jutjar els altres, ser pacífics i dialogants. En segon lloc, quan fos oportú, anunciar la Paraula del Senyor i, oferir-los de compartir la fe en Jesús.

¿No creieu que aquesta manera de fer de Francesc, ens pot ser útil a l'hora de conuiu amb tants germans, homes i dones, que no comparteixen la nostra fe?

Fra Josep M. Segarra

El diumenge 19 d'octubre va començar el curs de catequesi amb una sessió comú al teatre i la celebració de la missa.

El divendres 24 d'octubre moria a Manresa el Sr. Valentí Serra i Juvells, pare del nostre fra Valentí Serra de Manresa. El Senyor li doni a ell el repòs i la pau i a la seva esposa, fills i néts el consol.

AJUDEU-NOS I AJUDEU-NOS A AJUDAR

Bizum Comunitat de Caputxins: 10851
Bizum Rebost de fra Rossend: 10874
Bizum Associació Cedre: 03969

AGENDA

DISSABTE 1 DE NOVEMBRE, TOTS SANTS: MISSES

ANTICIPADA DIVENDRES 31 19.30H

EL DISSABTE 8.30H, 10.30H, 12H I 19.30H

DIUMENGE 2 DE NOVEMBRE: FIDELS DIFUNTS.

MISSES COM TOTS ELS DIUMENGES.

DIUMENGE 9 DE NOVEMBRE:

MISSA DE CATEQUESI A LES 12.30H

➔ APUNT FRANCISCÀ

Benaurat el servent que no es té per millor quan és enaltit i exalçat pels homes, com quan és considerat simple i menyspreat, ja que tant com és un home davant Déu, tant és, i no pas més..

(De les Admonicions de sant Francesc).

